

pokažeš sama, te že obsoja. Zabave so nam zaprte, gledišča istotako, kavarne in gostilne tudi, ako ni z nami milostive gospe mame ali blagorodnega gospoda očeta, brata ali bratranca. Ne vem pa, ali nam gleda kdo na prste, kadar smo v šoli, mogoče v daljnem kraju same, ali kadar se podajamo v svoje komptoarje.

Znan mi je slučaj, ko je energična, zavedna Italijanka pohajala sama ali k večjemu v družbi kakšne tovarišice razna znanstvena predavanja, poučne shode in operne predstave. Ali kaj je morala revica slišati od vseh strani, četudi ji nihče na božjem svetu ni mogel najmanjše stvarice očitati, kaj še le dokazati! Saj se je ona ogibala, da, naravnost mrzila je moške kot take, a ne kot ude človeške družbe, da se umemo. V istem komptoarju je bila druga uradnica, kojo je vsak večer čakala na vratih urada mamica in odvedla čisto golobico na svoj dom ter jo s tem branila pred tatovi poštenja. Ali pri vsej tej veliki opreznosti so ljudje vedeli marsikaj povedati o njej; a kaj bi še-le zvedeli, če bi stene komptoarja govorile; sicer pa menda ne bi niti one nič takega povedale, česar bi ljudje že ne znali. In kako rada je ravno ta moralizirala ter povdarjala, da je pač nedostojno za dekletke, ki se podaja ob osmi uri zvečer sama domov! No, naravno je, da se človek praska, kjer ga srbi.

Svet noče pravih, odprtih, iskrenih ljudi, ampak hoče, da se isti pokrivajo s krinko, da se kažejo drugačne, nego so v resnici. On ljubi pobeljene grobove. Zato se tudi ne smeš sama nikjer pokazati, ako si tudi najbolj poštena duša na svetu. Dostojno spremstvo pa te varuje pred javnostjo, te ščiti pred vsako drzno sodbo, akotudi isto zaslužiš v največji meri; svet se divi in čudi tvojim čednostim, tvojemu neomadeževanemu značaju.

Ali bo to še dolgo trajalo? Skrajni čas bi že bil, da se to odpravi. Ne bodimo tako tesnosrčne, ne ozirajmo se toliko na

ljudsko menenje in predsodke! Kolikor je meni znano, ni še nikjer prepovedan ženskam vhod. Pravico imamo, kakor moški, posluževati se udobnosti in razvedril, ki nam jih nuja človeška družba. Zato pa ne strašimo se javnega menenja, in visokega čela zahajajmo v družbe in k zabavam, ki nas mičejo, same, ako nimamo dostojnega spremstva, ker je popolnoma opravičen italijanski pregovor: »Meglio soli, che male accompagnati«. — bolje sami, kakor v slabi družbi! To je moje menenje, po katerem se tudi faktično ravnam.

UTVA. TRST.

Tvoj listič bil je hladen,
moj bil je neiskren,
prihodnji tvoj bo mrzel,
in moj bo pa leden.

Počasi pozabila
glej, bodeva i to,
da skoro sva ljubila
se midva med sabo.

Vsak svojo pot hodila
med svetom bova spet,
in spomnila se včasih
na rano pali cvet.

NEKOLIKO AFORIZMOV ŽEN. PREVEL J. FERFOLJA. PRAGA.*)

Smo svobodnejši, nego si domnevamo. Nujne razmere nas sicer vežejo v okove, ali naše nade in hrepenenja jih premagujejo; usoda more uničiti našo srečo, ali nikdar ne našega prepričanja.

Karolina Světlá.

Čim popustljivejša je bila mati napram sebi, tem strožje skrbi za svoje hčerke.

Mme. de Rieux.

Kakšna je sreča? Ne dà se bajè nasklikati, kakor se solnce ne dà napodobiti. Ona je naš cilj, in cesta k nji nam daja

*) Iz »Ženskega Obzora« št. 12. 1901.